

**Σε δοξάζω και σε υμνώ, αληθινή Μητέρα του
αληθινού Φωτός.**

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος.

Παναγία, Προσευχή.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, η μόνη καθαρότατη και στην ψυχή και στο σώμα, η μόνη που ξεπερνάς κάθε καθαρότητα και σωφροσύνη και παρθενία, η μόνη που έγινες ολόκληρη κατοικητήριο ολόκληρης της χάρις του παναγίου Πνεύματος, και από τότε ξεπέρασες απόλυτα στην καθαρότητα και στον αγιασμό της ψυχής και του σώματος ακόμη και τις ίδιες τις άυλες αγγελικές Δυνάμεις· ρίξε το βλέμμα σου σ' εμένα τον βδελυρό και ακάθαρτο και μολυσμένο, και στην ψυχή και στο σώμα, με το μολυσμό της γεμάτης πάθη και ηδονές ζωής μου· καθάρισε τη γεμάτη πάθη διάνοιά μου· εξάγνισε και διόρθωσε τους πλανεμένους και τυφλωμένους λογισμούς μου· διευθέτησε και διαπαιδαγώγησε τις αισθήσεις μου· ελευθέρωσε με από την ολέθρια και αισχρή φιλία των ακάθαρτων συνηθειών και παθών, που με καταδυναστεύει· αναχαίτισε όλη την αμαρτία, που γίνεται από την ενέργεια του Διαβόλου, και χάρισε στον σκοτισμένο και ταλαίπωρο νο μου προσοχή και διάκριση, για τη διόρθωση των δικών μου σφαλμάτων και παραβάσεων, για να απαλλαγώ από το σκοτάδι της αμαρτίας και να γίνω άξιος να δοξάζω και να υμνώ με παρρησία εσένα την μόνη αληθινή Μητέρα του αληθινού Φωτός, του Χριστού του Θεού μας· διότι

είσαι η μόνη μαζί μ' αυτόν και χάρη σ' αυτόν ευλογημένη και δοξασμένη από όλη την αόρατη και ορατή δημιουργία, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Δέσποινα πανύμνητη και πανάγαθη, η πηγή της ευσπλαχνίας, η άβυσσος της φιλανθρωπίας, το ζωντανό νερό, η προστάτρια εκείνων που αμαρτάνουν και το λιμάνι εκείνων που πέφτουν σε θύελλα· εσύ που δέχθηκες στα σπλάχνα σου τον Θεό ασπόρως και που στάθηκες άξια να γίνεις Μητέρα του Θεού· η αληθινή κληματαριά, η μανναδόχος στάμνα, η ανόρθωση εκείνων που πέφτουν, η καταφυγή όλων και η ζωή όλου του κόσμου, ως φιλάνθρωπη και συμπονετική Μητέρα του Θεού μην απόστραφείς με βδελυγμία εμένα τον βδελυρό, τον φιλόπορνο και φιλοτάραχο, τον αμελή στη γνώμη και στην πράξη και στην προαίρεση, εμένα που δαπάνησα άσωτα τη ζωή μου, εμένα τον αμαρτωλό και άσωτο, αλλά πρόφθασε και δέξου τη δέηση που σου απευθύνω με τα ρυπαρά χείλη μου, καθιστώντας τον Κριτή σπλαχνικό για μένα με τις ευπρόσδεκτες και πανάγαθες δεήσεις εσένα της αληθινά πάναγνης και Θεομήτορος.

Άνοιξε για μένα την ευσπλαχνία του φιλεύσπλαχνου Υιού σου· ικέτευσε να παραβλέψει τα σφάλματά μου· οδήγησε το νου μου στη μετάνοια· και ανάδειξέ με άξιο εργάτη των εντολών του· και μη με αφήσεις να γίνω κτήμα ή τροφή του ψυχοφθόρου Σατανά, αλλά απεναντίας ανακαίνισέ με με τη μεσιτεία σου, εμένα που πάλιωσα πια από τις πολλές αμαρτίες, και οδήγησε στον ίσιο δρόμο αυτή την κουρελιασμένη ζωή μου, για να παρουσιασθώ άμεμπτος στον Κριτή, έχοντας μεσίτρια εσένα την υπεράγαθη, και να ξεφύγω τη φοβερή κόλαση, και να με αναδείξεις με τη μεσιτεία σου κληρονόμο της δόξας του, την οποία ας τύχω, Πανάμωμη, με τις θερμές ικεσίες σου προς τον Δημιουργό μου· στον οποίο πρέπει δόξα, τιμή και προσκύνηση, στους αιώνες. Αμήν.

Από το βιβλίο: Οσίου Εφραίμ του Σύρου Έργα, τ. ΣΤ', "Προσευχές στην Θεοτόκο". Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 354 και 386.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>